

మాండలియాలినివాక్

ధుల్లా మంది పోతన్నాడు సూర్యుడు. సుబ్బారావు నెమ్మదిగా నడుస్తున్నాడు. అతను అంత పొడుగు కాదు, పొట్టికాదు సుబ్బారావుకి ఫలానా యూనివర్సిటీ వాళ్లు సువ్వు ఫలానా కాస్త్రంలో మాస్టర్ వని చెప్పి స్టాంపు గుద్ది ఇచ్చిన సర్టిఫికేటూ, పదహేడేళ్లొచ్చి నప్పట్టింబీ జాగ్రత్తగా పెంచుకున్న నాగేశ్వరావు మీసపూ ఉన్నాయ్. జేబులో పర్నూ, కలం కూడా ఉన్నాయి. పర్నూలో ఎంతుందో తెలీదు. కలంలో మాత్రం సిరా నిండుగా ఉంది.

సుబ్బారావెళ్లేది ఇరవయ్యేదో ఇంట ర్యూక్కి. అంచేత గుండె వేగంగా కొట్టు కోడం లేదు. సుబ్బారావు ఉద్యోగం కోసం కాళ్ళరిగేట్లుగా తిరుగలేదు కాని చెప్పలరి గేట్లుగా తిరిగేడు. ఏమాట కామాటే చెప్ప కోవారి. ఫలితం మాత్రం శూన్యం. మొదటిసారి ఇంటర్యూకి ట్రిమ్ గా టాయి లెట్ అయి నీట్ గా డ్రస్ చేసుకొని వెళ్లేడు. బయటకొచ్చే సరికి నాస్టిగా తయారయ్యేడు. అది వేరే సంగతి. ఈ సారి చాలా మమూలుగా వెళ్తున్నాడు. వెళ్తూ

వెళ్తూ అనుకున్నాడు 'ఈ సారన్నా ఉద్యోగం వస్తే బావుణ్ణి'. బావుంది, ఇరవై య్యేడు సార్లు రానుద్యోగం ఇప్పుడొస్తుందా? బాగున్నది, ఇరవైయ్యేడు సార్లు రాకపోవడం కాదు. ఇప్పుడొస్తుందన్న ఆశ.

ఇంతలో చిన్నప్పుడు అంటే బాచిలర్ డిగ్రీ చదువు తున్నప్పుడు తన వెనక కూర్చునే వెంకట్రావ్ కనిపించేడు. సుబ్బారావు పలకరింపుగా కనుబొమ్మ లెగరేశాడు. వెంకట్రావ్ సూక్ష్మబర్ని సుబ్బారావు ప్రక్కన ఆపాడు సుబ్బారావు వాచీ చూసుకున్నాడు. 'పదిన్నర. ఫర్వాలేదు గంట టైముంది' అనుకుంటూ వెంకట్రావ్ కేసి చూసి నవ్వాడు.

వెంకట్రావ్ నెమ్మదిగా చప్పుడు చేయకుండా నవ్వాడు. ఆ నవ్వే కాళేజిలో ఉండగా ఎందరో అమ్మాయిల గుండెల్లో గుబులు పుట్టించిందని సుబ్బారావుకు తెలీదు. వెంకట్రావ్ మార్కులేయించుకొని పానయ్యాడని తెలుసు, మిత్రు లిద్దరూ గీతాకేప్ అనబడే కాఫీ హోటల్లో ఎదురెదురుగా కూర్చున్నారు. ఇద్దరూ భోంచేసే బయల్దేరారు కన్నకొట్టూ ఓన్ బై టూ కాఫీ మాత్రం లాంఛన ప్రాయంగా సిప్ చేస్తున్నారు.

ప్రస్తుతం వెంకట్రావ్ ఓ పెద్ద కంపెనీలో మేనేజర్ అని తెలుసుకొని తెగ ఆశ్చర్యపడి పోయేడు సుబ్రావ్. ఎమ్.కామ్ ఫస్టు క్లాసులో పాసయి రెండేళ్ళయినా,

ఇంకా ఇంటర్వ్యూకివెళ్తున్న సుబ్బారావుని చూసి వెంకట్రావ్ మూర్ఛపోలేదు కాని జాలి పడ్డాడు. కథా కమామిషా ఏమిటయ్యా అంటే వెంకట్రావ్ లక్షణంగా లంచ మిచ్చేసి మేనేజర్ సీటు కొనుక్కున్నాడు. సుబ్బారావుకు అదంటే గిట్టదు. మేనేజర్ సీటుంటే కాదు. లంచ మివ్వడమంటే! లంచం అనేది సైనేడు కంటి ప్రమాద భరితమైనదని అతగాడి ఉద్దేశ్యం! అందుకే నీ'కుద్యోగం' రాలేదన్నాడు వెంకట్రావ్. 'అలా ఉద్యోగం చెయ్యడం నా ఆదర్శాలకే విరుద్ధం' అని గొంతు చించుకున్నాడు సుబ్బారావు.

అలా చర్చించుకున్న తర్వాత ఏతా వాతా వెంకట్రావ్ తేల్చి చెప్పిందేమిటయ్యా అంటే, యిప్పుడు సుబ్బారావుని ఇంటర్వ్యూ చెయ్యబోయే ఆఫీసరు కాస్త తినే రక(వేసనీ, అతగాడు తనకి అంటే వెంకట్రావ్ కు తెలుసినూ!:

ఏతావాతా అంతా వినేసరికి టైపాయిడ్ తిరగబెట్టిన వాడిలా అయిపోయేడు సుబ్బారావు. లంచమిచ్చి ఉద్యోగం సంపాదించటవే! తన కిష్టమైతే ఇరవై ఎనిమిదో సారి ఇంటర్వ్యూ కెళ్లాల్సి అవసరంలేకనే పోనను కున్నాడు. ఆదేమాట వెంకట్రావ్ తో అన్నాడు కూడా! సుబ్బారావు చెయ్యి ముందుకు జాడించి, మళ్ళీ వెనక్కి తీసికొని వాచీవంక చూసాడు. పదకొండుంటావు.

ఇంటర్వ్యూ ఏ కులంతో మొదలయి

అరగంట జరిగింది. ఇంటర్వ్యూ బాగానే చేసేను కానీ అదృష్టం ఎలా ఉందో అనుకుంటూ ఇంటిదారి పట్టేడు. గీతాకేఫ్ చూసేసరికి వెంకట్రావు, అతని మాటలూ గుర్తొచ్చి గుండెలు అనహ్యంతో జలదరించేయి.

అంతట్లోనే హోటల్లోనుంచి వెంకట్రావు వచ్చేడు. ఇంటర్వ్యూ ఎలా జరిగిందని అడగలేదు సుబ్బారావుని. అతనికి తెలుసు

ఈ ఉద్యోగం సుబ్బారావుకి రావడం, రాకపోవడం ఇప్పుడు జరిగిన ఇంటర్వ్యూమీద ఆధారపడి లేదని .

సుబ్బారావు కిష్టం లేకపోయినా వెంకట్రావు బలవంతంమీద అతని స్కూటర్ ఎక్కి కూర్చున్నాడు. ఇట్లు చేరేంతవరకూ. 'ఆలోచించు' అని వెళ్ళిపోయేడు వెంకట్రావు. తలూపేడేగాని ఆ వ్యవహారం సుబ్బారావుకి సుతరామూ ఇష్టం లేదు.

అనంతం!

'మనింటి ఎదురు పిల్ల కన్పించదే' వదినా?

'ఏ పిల్ల'

'అదే రెండు జడలేసుకొంటూంటుంది'

'ఒక జడలో పువ్వుకూడా పెట్టుంది'

'కాదు కాదు ఈ అమ్మాయి పువ్వులు పెట్టదు'

'ఆ అమ్మాయీ! వాళ్ళింటికి రాడూ ఒకతను.'

'ఎవరూ?'

'అదే కళ్ళద్దాలు పెట్టుకొస్తాడు'

'సల్లకళ్ళద్దాలేగా'

'కాదు... తెల్లవి... లావుపాటి అద్దాలు ... అతనో'

సినిమాకెళ్ళింది'

'అబ్బే బేబ్బే... నేనింతకుముందే అతన్ని చూస్తేనూ....'

ఇంకొకతనితో కలిసి వెళ్తున్నాడు'

'ఎవరితో?'

'ఆ... పాడుగ్గా వుంటాడు చూడూ!'

'ఏదీ గీరల చొక్కాలు తొడుక్కొని తిరుగుతూ...'

'నా మొఖం... తెల్ల బట్టలేసుకెళ్తాడు చూడు'

పదిసార్లవరకూ ఇంటర్వ్యూ కెళ్ళిన
 సుబ్బారావు కోసం ఆత్రంగా ఎదురుచూసే
 వాళ్లు ఇంటెల్లెస్సాదీ పదకొండో సార్నించీ
 మానేశారు సుబ్బారావు ఆత్రంగా ఆలో
 చించాడు ఇచ్చేవాడు ఇస్తుంటే పుచ్చు
 కునే వాడు మహారాజులా పుచ్చుకుంటాడు
 అందువల్ల 'ఇచ్చేవాళ్లు మారాలి' అను
 కున్నాడు చిన్నప్పటినుంచీ గుండెల్లో నాటు
 కుని, మెదళ్లో పెంతుకున్న ఆశయాలు

సొధాల్ని తనే కూలదొయ్యడం జరగని
 పని ఉద్యోగం రాకపోతే ఉరైనా పోసు
 కుంటాను కానీ అంచమిచ్చి మాత్రం కొను
 క్కోనని ఘట్టిగా తీర్మానించేసుకున్నాడు.
 మూడ్రోజులు పొయ్యేక తను ఇరవై
 తొమ్మిదో సారి ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళక
 తప్పదని తెల్పిందతనికి నిట్టూర్పేడు.
 "చై అండ్ చై ఎగైన్ అంటిల్ యూ
 సక్సీడ్" గుర్తొచ్చింది కొండంత

'ఇంకా నయం అతనేమో ప్రక్రింటమ్మాయితో
 కలిసి క్రికెట్ మాచ్ కెళ్ళాడని మా చంటోడు చెబితే'
 'ఎవరితో?'
 'అదే పొట్టిగా నల్లగా వుండదూ. .'
 'అవునవును. పేద్ల పేషన్ గా పాంటూ షర్టు కూడ
 వేసుకొంటుంటుంది'
 'ఖర్కూ.. యీ పిల్ల ఎప్పుడూ చీరలే కట్టుంది'
 'ఇంకా నయం చీరలు కట్టేపిల్ల ఇంట్లో నిద్రపోతుంది.
 సాయంత్రం స్నేహితురాలు పార్టీకి పిలిచిందట వెళ్లాలని
 నాతో చెప్పే!
 'ఏ స్నేహితురాలు'
 'అదే రెండు జెడలు వేసుకొంటుంటుంది'
 'ఒక జడలో పువ్వుకూడా పెట్టుంది.
 'కాదు కాదు ఈ అమ్మాయి పువ్వులు పెట్టదు'
 పారక మహాశయా! అనంతమైన యీ వదినా మర
 దళ్ళ సంభాషణను న్యూస్ ప్రింట్ భావంవల్ల అంతం చెయ్యడ
 మైనది.

— 'భవాని'

దైర్యం వచ్చింది అప్పుడే వెంకట్రావు వచ్చాడు

ఇన్ ఫీరియారిటీ వల్ల, వెంకట్రావుతో మాట్లాడడం ఇష్టం లేక దొడ్డిదోవన బయట పడ్డాడు సెంటర్లో కిక్కికొట్టు పక్కన కుర్చీలో కూర్చుని, సిగిరెట్ పీలుస్తూ, వెంకట్రావు తిరోగమనానికై ఎదురు చూస్తున్నాడు కాసేపటికి వెంకట్రావు వెళ్ళిపోయాడు వెంకట్రావుతో పాటు సుబ్బారావు తండ్రి కూడా వెళ్ళేడు

మరో నాల్గోజులకి సుబ్బారావుకో లెటరు రాచ్చింది అందులో 'ఈ సుబ్బారావుకి పంపాల్సిన అప్పాయింట్ మెంట్ ఆర్డరు మరొకరికి పంపటం జరిగిందనీ, జరిగిన పొరపాటుకు చింతిస్తున్నామనీ, మర్నాడే వచ్చి ఉద్యోగంలో చేరమనీ' ఉంది అందరూ సుబ్బారావుకి ఉద్యోగం వచ్చిందని సంతోషించారు ఇరవై తొమ్మిదో సారి ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళాల్సిన బాధ తప్పి నందుకు సుబ్బారావు సంతోషించేడు

ఆశీర్వాదం ఆంగ్లేయ బోధిని

గ్రంథకర్త విద్వాన్ A సుబ్బారాయగుప్త, M A , B O L , B Ed.
(Retired Lecturer and Research Scholar)

ఈ పుస్తకము పిన్నలకు, పెద్దలకు ఆంగ్లములో అక్షరాభ్యాసము రానివారుకూడా మా ఆంగ్లేయ బోధిని సహాయంతో అందరు 60 దినములలో నేర్చుకొనవచ్చును మా ఆంగ్లేయ బోధిని బాల బాలికలకు చాలా సహాయ పడు మిత్రుడు మా ఆంగ్లేయ బోధినిలో ఇంగ్లీషుకు ఉచ్ఛరణ (Pronunciation) పలుకుటకు తెలుగులో వ్రాయబడియున్నది ఇదికాక మా ఆంగ్లేయ బోధినిలో ఇంగ్లీషుకు తెలుగు గ్రామరు, వ్యాసము (Essay writing), ఉత్తరములు వ్రాయుట (Letter writing), సామెతలు (Proverbs), కథలు (Stories) మున్నగు విషయములు చక్కగా సులభశైలిలో వ్రాయబడియున్నవి సుమారు 600 పేజీలు గల పుస్తకము వెల రూ 10-00 పోస్టేజీ అదనము

బాలసరస్వతి బుక్ డిపో,
విద్యా విషయక ప్రచారకులు,

6, సుంకురామశెట్టి వీధి, మద్రాసు-600001 ఫోను 29888